

تأثیر نانوذرات سریم اکسید بر روی خواص پوشش‌های اپوکسی اصلاح شده با پلی‌سولفاید

فریده داودی^{۱*}، محمد رضا شیشه‌ساز^۲، داود زارعی^۳، ایمان دانایی^۴

- ^۱ دانشکده نفت آبادان، دانشگاه صنعت نفت، کارشناس ارشد مهندسی بازرگانی فنی.
- ^۲ دانشکده نفت آبادان، دانشگاه صنعت نفت، دانشیار دانشگاه صنعت نفت.
- ^۳ دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب، استادیار دانشکده فنی و مهندسی پلیمر.
- ^۴ دانشکده نفت آبادان، دانشگاه صنعت نفت، دانشیار دانشگاه صنعت نفت.

* نویسنده مسئول: farideh_davoodi@put.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۰۷/۲۵ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۰۸/۱۹

چکیده

در این تحقیق به منظور بهبود چermگی و خواص مقاومت به خوردگی رزین اپوکسی، پلی سولفاید و نانو سریم به اپوکسی افزوده شد. برای این هدف، پلی سولفاید در درصدهای مختلف وزنی (۵-۲۵ درصد وزنی) با رزین اپوکسی محلول شد. پس از اعمال پوشش روی ورقهای فولاد، مقاومت خوردگی و چermگی نمونه‌های پوشش داده شده به ترتیب توسط آزمایش‌های EIS و جامی شدن^۱ بررسی گردید. نتایج نشان داد که افزایش ۱۰ درصد وزنی پلی سولفاید به اپوکسی منجر به بیشترین مقاومت به خوردگی و چermگی (کاهش ۲۲٪ در $\log |z|$ در کمترین فرکانس) می‌شود. هم‌چنین با افزودن خلاطات‌های مختلف (۵٪ تا ۶٪ درصد وزنی) CeO_2 با اندازه نانو به ترکیب اپوکسی / پلی سولفاید، خواص ضد خوردگی و چسبندگی پوشش‌ها به ترتیب توسط آزمایش‌های EIS، پاشش نمک^۲ و کندگی چسبندگی^۳ ارزیابی شد. نتایج نشان داد که درصد کم خلاط (حدود ۱ درصد وزنی) نانو CeO_2 بهترین خواص چسبندگی و ضد خوردگی را نتیجه می‌دهد. از طرف دیگر، حضور مقادیر بیشتر سریا نتیجه حکس داد. نتایج آزمون میکروسکوپی الکترونی نشر میدانی^۴ (FESEM) نشان داده که توزیع نانو CeO_2 در زمینه کاملاً یکنواخت بوده است.

کلمات کلیدی: اپوکسی، پلی سولفاید، پوشش، چermگی، مقاومت به خوردگی، نانو CeO_2 ، چسبندگی^۵؛

1- Electrochemical impedance spectroscopy (EIS)

2- Cupping

3- Salt spray

4- Pull off adhesion

5- Field Emission Scanning Electron Microscope

Effect of cerium oxide nanoparticles on anticorrosive properties of polysulfide modified epoxy coatings

F. Davoodi^{1*}, M.R. Shishesaz², D. Zaarei³, I. Danaee⁴

¹ Master of Inspection Engineering, Abadan Faculty of Petroleum Engineering, Petroleum University of Technology, Abadan, Iran.

² Associate Professor of Electrochemistry Science, Abadan Faculty of Petroleum Engineering, Petroleum University of Technology, Abadan, Iran.

³ Assistant Professor of Polymer Science, Technical Faculty, South Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

⁴ Associate Professor of Electrochemistry Science, Abadan Faculty of Petroleum Engineering, Petroleum University of Technology, Abadan, Iran.

* Corresponding Author: farideh_davoodi@put.ac.ir

Submission: 2016, 10, 16 Acceptance: 2016, 11, 09

Abstract

In this work, polysulfide and nano cerium oxide were added to epoxy in order to modify the toughness and corrosion resistance properties of epoxy resin. For this purpose, polysulfide in different weight percentages (5-25 wt%) was mixed with epoxy resin. The physical properties and corrosion resistance of the coated samples were evaluated by pull off adhesion tests, cupping, electrochemical impedance and salt spray. Results showed that the addition of 10 wt% polysulfide to epoxy, led to increasing corrosion resistance and toughness. Also, by adding different weight ratio of nano size CeO₂ (0.5-6 wt%) to the composition of epoxy/polysulfide resin, anti-corrosion and adhesion characteristics of the resultant coatings improved. The results showed that the presence of low concentrations of nano CeO₂ (about 1 wt%) led to the best anti-corrosion and adhesion properties. Results of FESEM test showed that the dispersion of nano CeO₂ in the matrix was completely uniform.

Keywords: Polysulfide; Coating; Toughness; Corrosion; Nano CeO₂; Adhesion[‡]

۱- مقدمه

پوشش اپوکسی دهه سال است که برای کاربردهای محافظتی به دلیل خواص برجسته مانند فرآیند پذیری خوب، مقاومت شیمیایی عالی، حایق الکتریکی، محافظت بالا در برابر خوردگی و چسبندگی قوی برای مواد مختلف به کاررفته است [۱].

به طور کلی محدودیت حمده پوشش های اپوکسی در تردی بالا و انعطاف پذیری پایین این پوشش ها است. هم چنین زمانی که مقاومت خوب در برابر خوردگی نیاز باشد، کاملا راضی کننده نیستند. بنابراین، کاربرد آنها محدود است [۱]. تمايل به اصلاح پوشش های اپوکسی در سال های اخیر به دلیل بهبود خواص مکانیکی، شیمیایی، چسبندگی، انعطاف پذیری و مقاومت به ضربه افزایش یافته است [۲].

لاستیک مایع به دلیل انعطاف پذیری خوب و مقاومت در برابر سایش به عنوان اصلاح کننده رزین اپوکسی و حامل چقرمه کننده استفاده شده است [۱]. ویلفورد^۱ و همکاران [۳] گزارش کردن که چقرمه کردن رزین اپوکسی با پلی سولفاید مایع منجر به بهبود خواص چسبندگی و انعطاف پذیری شد. پلی سولفاید ها به دلیل تبدیل از مایع به جامد، حتی در دماهای پایین، رزین مناسبی برای استفاده در مواد چسبنده، پوششی و حایق هستند [۴]. همچنین به دلیل دارا بودن خواص مقاومت در برابر حلال ها و مواد شیمیایی، مقاومت خوب در آب و مقاومت عالی در برابر فرسایش در محیط در عایق بندی مخزن سوخت هواپیماها، محافظت خوردگی سازه های دریایی، پوشش داخلی (آستر کاری) مخازن صنعتی و غیره به کار می روند [۵]. پلی سولفاید ها، به خصوص دسته هایی از آنها که خاتمه یافته با گروه تیول یا SH هستند، سازگاری بالایی با اپوکسی از خود نشان می دهند [۲]. اخیرا به منظور استحکام بخشی مواد پلیمری از افزودن مواد پر کننده معدنی استفاده می شود. اندازه و توزیع ذرات معدنی اثر بسزایی در خواص کامپوزیت پلیمری دارند. استفاده از ذرات با اندازه نانو برای این هدف، ایده خوبی است [۶].

نانو ذرات اکسید سریم به طور مؤثر در تکنولوژی های پیشرفته مانند مواد کاتالیستی، سلول های سوختی اکسید - جامد، مواد محافظ در برابر اکسید اسیون دما بالا به عنوان سنسور اکسیژن و سلول های خورشیدی استفاده شده است [۷]. همچنین به خواص پیشگیری از خوردگی به سبب ساختار الکترونیکی ویژه سریم توجه شده است [۸].

بین لیو^۲ و همکارانش پوشش پایه آبی از اپوکسی تهیه کردن و امولسیونی حاوی پلی سولفاید (با نسبت های مختلف گروه های SH و NH) را به آن افزودند. نتایج کار آنها نشان داد که پوشش (NH/SI/epoxy = ۴/۴ / ۲/۲۲) دارای بهترین مقاومت به

خوردگی و پیوستگی های مکانیکی است [۱]. آقای عبدالوس و همکارانش پس از افزودن پلی سولفاید به اپوکسی، کوپلیمری با ویسکوزیته و سختی کمتر و انعطاف پذیری بالاتر نسبت به اپوکسی خالص را تهیه کردند [۴].

اثر افزودن درصد های وزنی مختلف نانو اکسید سریم بر رزین اپوکسی توسط انگوک هیم داو^۳ و همکاران مورد مطالعه قرار گرفت [۹]. آنها به این نتیجه رسیدند که استحکام کششی و افزایش طول پلیمرها با افزایش درصد نانو CeO₂ (بیش از ۳ درصد وزنی) کاهش می یابد. همچنین نشان داده شد که حضور مقادیر کم نانو CeO₂ در توده پلیمری باعث افزایش جذب^۴ فیلم نازک ایجاد شده، می شود. در این پژوهش پس از افزودن پلی سولفاید به رزین اپوکسی، سازگاری بین دو رزین مورد بررسی قرار گرفت و نسبت بهینه بین اپوکسی و پلی سولفاید با استفاده از نتایج آزمایش مقاومت به خوردگی به دست آمد. همچنین، اثرات حضور درصد وزنی های مختلف نانو اکسید سریم در ترکیب اپوکسی / پلی سولفاید با خواص ضد خوردگی و چسبندگی پوشش نانو کامپوزیتی فرموله شده ارزیابی شد.

۲- مواد و روش تحقیق

رزین پلی سولفاید استفاده شده در این پژوهش، پلیمر خاتمه یافته با مرکاپتان^۵ تیروپلاست رده G21 با Av.Mw~۲۱۰۰-۲۷۰۰ gmol^{-۱} از شرکت Akzonobel و رزین اپوکسی (اپون ۸۲۸) با گرانشی حدود P ۱۱۰-۱۵۰ به همراه سخت کننده اپوکسی F-۲۰۶ از شرکت زنگ بازاک (تهران، ایران) خریداری شدند. ذرات نانو اکسید سریم با خلوص ۹۹/۹۷٪ با متوسط اندازه ۳۰-۳۰ nm، کروی شکل و چگالی واقعی ۷/۱۳۲ g/cm³ نیز از شرکت نانوسانی (مشهد، ایران) تهیه شد. ورق های فولاد st37 با حجم ۱۵cm³ به عنوان زیر لایه فلزی انتخاب و توسط کاغذ شماره ۱۲۰، ۳۲۰، ۴۰۰ و ۶۰۰ سنباده زده و سپس پولیش شدند. پس از پولیش و پیش از پوشش دهی، به منظور چربی زدایی از استون استفاده شد.

رزین های اپوکسی و پلی سولفاید همان طور که در جدول ۱ اشاره شده است در یک فلاسک ریخته شده و با سرعت ۵۰۰ rpm به مدت ۴۵ دقیقه در دمای ۲۵°C هم زده شدند. سپس نمونه به منظور حذف حباب های به دام افتاده وارد اجاق خالا شده و نهایتا ماده سفت کننده، نصف مقدار اپوکسی بر اساس دستورالعمل سازنده، به مخلوط اضافه شد و همه تر کیبات به مدت ۲ دقیقه بدشت مخلوط شدند. کد و ترکیب هر پوشش در جدول ۱ آورده شده است. مواد پوششی آماده شده با استفاده از اعمال کننده فیلم ۳۰ میکرونی

1- Wilford

3- Ngoc Nham Dao

5- Mercaptan

2- Bin Liu

4- Ultra Violet

6- Epon 828

مخلوط تهیه شده با استفاده از اعمال کننده فیلم بر روی زیر لایه فولاد نورد سرد شده اعمال شد که ضخامت فیلم خیس حدوداً $30\text{ }\mu\text{m}$ است. اجازه داده شد که نمونه ها به مدت دو هفته در محیط آزمایشگاه قرار گیرند. ضخامت فیلم خشک (DFT) توسط ضخامت سنج دیجیتال Elcometer FN ۴۶۵۳ DFT اندازه گیری شد.

مشابه مرحله قبل، اندازه گیری EIS روی نمونه های بالا نیز انجام گرفت.

آزمایش پاشش نمک توسط استاندارد ASTM B117 انجام شد. درجه تاول زنی رنگ ها و درجه پوسیدن رنگ روی سطح فولاد به ترتیب توسط استاندارد ۰۲ ASTM D714-08 و ASTM D610-08 بررسی شد.

نمونه های پوشش داده شده با و بدون ذرات نانو در مععرض مه نمکی ۵ درصد وزنی NaCl به مدت ۴۸۰ ساعت قرار گرفتند. استحکام چسبندگی پوشش ها پیش و پس از آزمایش پاشش نمک با استفاده از آزمایش کننگی چسبندگی انجام شد. آزمایش تحت استاندارد ASTM D 4541 انجام گرفت. نمونه برداری از هر قطعه پوشش داده شده، سه بار انجام شد و میانگین آن به عنوان نتیجه گزارش شد. سرانجام، تصاویر FESEM از پوشش EPS10-C1 با استفاده از دستگاه شرکت MIRA TESCAM کشور جمهوری چک که در ولتاژ 10 kV کار می کند تهیه شد که اندازه ذرات CeO_2 در زمینه تعیین گردد.

۳- نتایج و بحث

EIS اپوکسی / کوبالیم پلی سولفاید امپدانس (مقاومت) در فرکانس های پایین با استفاده از نمودارهای بود، پارامتری است که برای بررسی رفتار مقاومت به خوردگی در نمونه های مختلف مورد استفاده قرار می گیرد [۱]. طیف سنجی امپدانس الکتروشیمیایی مربوط به پوشش های متفاوت اپوکسی / پلی سولفاید بر پایه نمودارهای بود در زمان های خوده وری متفاوت در محلول $3/5$ درصد وزنی NaCl به دست آمد. نتایج در شکل های $1, 2, 3$ و 4 نشان داده شده است. نتایج EIS نشان می دهد که افزودن پلی سولفاید به پوشش اپوکسی باعث افزایش مقاومت به خوردگی در خوده وری بازمان طولانی شد. افزودن 5 و 10 درصد وزنی پلی سولفاید به زین اپوکسی حفاظت خودگی بیشتر از مقدار دیگر پلی سولفاید تأمین کرد. بهترین نتایج حفاظت از خوردگی به ترکیب 10 درصد وزنی پلی سولفاید (EPS10) بود. مقاومت خوردگی دیگر نمونه ها همان طور که در شکل 1 تا 4 نشان داده شده، کمتر از EPS10 است. می توان نتیجه گرفت که رتبه بندی مقاومت به خوردگی به صورت زیر است:

$\text{EPS}10 > \text{EPS}5 > \text{EPS}15 > \text{EPS}$.

تحت کنترل ضخامت سنج دیجیتال Elcometer FN ۴۶۵۳ بر ورق های فولاد نورد سرد شده (CRS¹) اعمال شد. نمونه ها به مدت دو هفته در محیط آزمایشگاه قرار گرفتند. ضخامت فیلم خشک ایجاد شده (DFT²) حدود $35 \pm 5\text{ }\mu\text{m}$ بود که با Elcometer ۴۱۵ اندازه گیری شد. حلت بیشتر یا برابر بودن ضخامت فیلم خشک نسبت به خیس، رزین عاری از حلال اپوکسی بود، بنابراین حلالی وجود نداشت که تبخیر شود و ضخامت کاهش یابد.

اندازه گیری EIS با استفاده از دستگاه خودکار آزمایشگاهی PGSTAT ۳۰۲N جفت شده با تحلیلگر پاسخ فرکانس (FRA) ۱۲۶۰ در بازه فرکانسی 100 kHz تا 1 mHz با اندازه ولتاژ سینوسی $V_{0/0.1}$ در پتانسیل مدار باز انجام گرفت. سه سلول الکترود مرسوم برای اندازه گیری الکتروشیمیایی استفاده شد. محلول $3/5$ درصد وزنی NaCl به عنوان الکتروولیت به کار گرفته شد. ورق های پوشش داده شده به عنوان الکترود کاری عمل کردند. مساحت سطح در تماس الکترود کاری حدود 3 cm^2 بود. یک الکترود پلاتینی به عنوان الکترود شمارشگر و Ag/AgCl اشباع به عنوان الکترود مرجع استفاده شد. کل سلول در قفس فارادی قرار داده شد و اندازه گیری امپدانس در طول 180 روز خوده وری در الکتروولیت انجام گرفت.

آزمایش بادکش برای بررسی انعطاف پذیری پوشش ها توسط TQC آزمایش بادکش (SP ۴۲۰۰)

پس از به دست آوردن درصد جرمی بین اپوکسی و پلی سولفاید، 5 نمونه مختلف شامل $0/5, 1, 2, 4$ و 6 درصد وزنی نانو اکسید سریم تهیه شد. در این نمونه ها ذرات نانو اکسید سریم در مخلوط اپوکسی / رزین پلی سولفاید توسط هم زدن مکانیکی با سرعت 500 rpm برای 45 دقیقه در دمای 25°C توزیع شدند و پس از آن با دستگاه UIP³ ۱۰۰.hd sonotrode تیتانیومی با قطر نوک 18 mm ، تکنولوژی فرآصوت هیلشر⁴ به مدت 45 دقیقه تحت موج فرآصوت قرار گرفت.

به منظور رهایی یافن از دست حباب های هوا، مخلوط پیش از اعمال روی ورق های فولاد نورد سرد شده به مدت 30 دقیقه در محفظه خلا قرار گرفت. سفت کننده به مخلوط اضافه شد و همه ترکیبات برای دو دقیقه مخلوط شدند. فرمولاسیون مخلوط های تهیه شده در جدول 2 آمده است.

در جدول 2 ، 10 درصد وزنی از کل پوشش پلی سولفاید است که در 50 گرم پوشش تهیه شده، معادل 5 گرم می باشد. درصد های وزنی سریم اکسید به ترتیب $5, 1, 0/5, 2, 4$ و 6 است که در 50 گرم پوشش به ترتیب معادل $0/5, 1, 0/5, 2, 4$ و 3 گرم می باشد. مابقی درصد وزنی پوشش شامل اپوکسی و هاردنر ش است که به نسبت 2 به 1 از این دو استفاده شد.

1- Cold - Rolled Steel

3- Usual Interstitial Pneumonia

5- Bode

2- dry film thickness

4- Hielscher

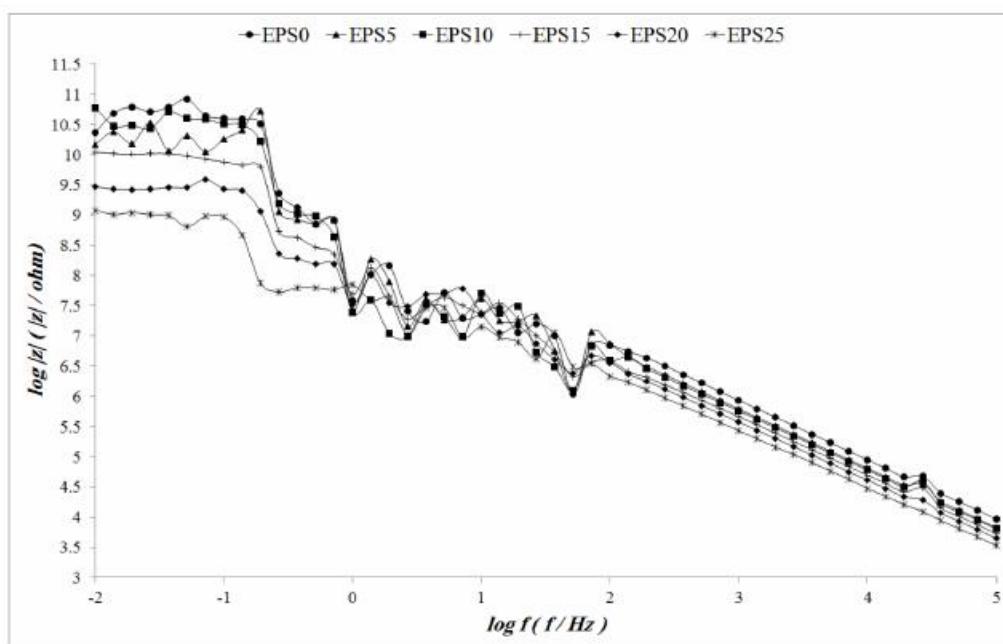
6- neat epoxy

جدول ۱ - کد و ترکیب شیمیایی پوشش های اپوکسی / پلی سولفاید

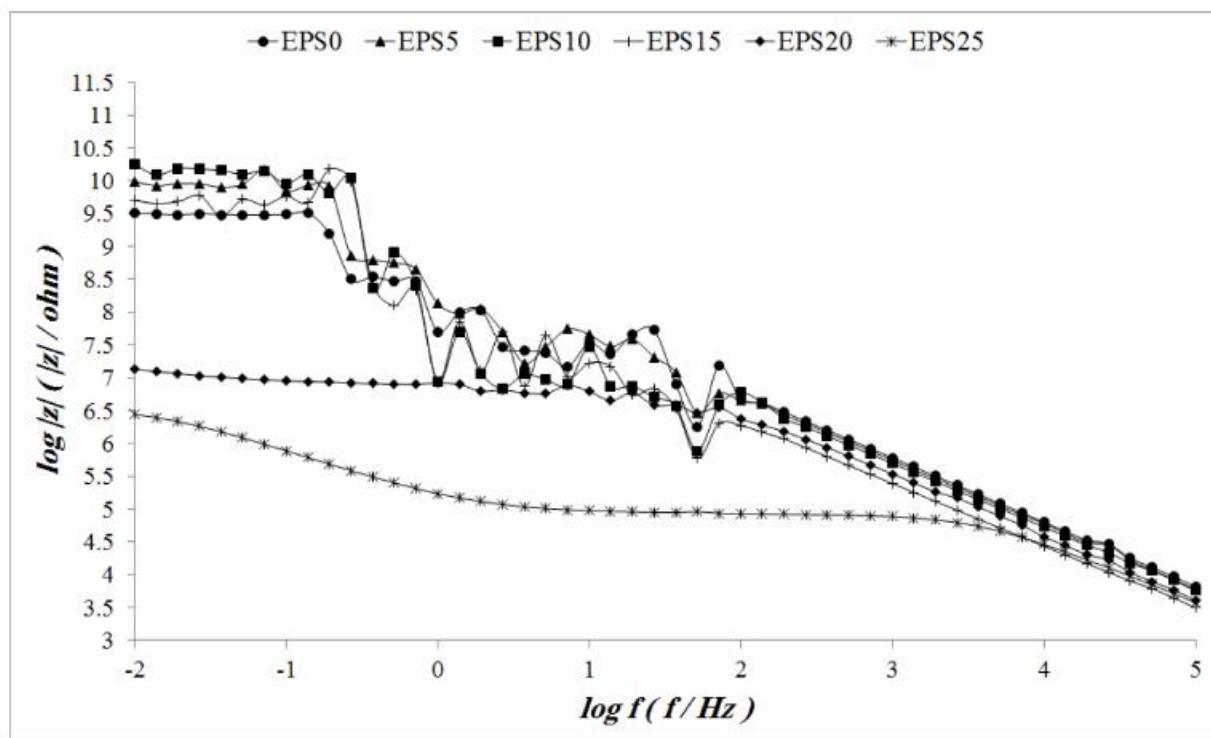
کد ماده	EPS0	EPS5	EPS10	EPS15	EPS20	EPS25
Epon828(g) / E	۳۳/۳۴	۳۱/۶۷	۳۰	۲۸/۳۳	۲۶/۶۷	۲۵
رزین G21 (g) / پلی سولفاید (PS)	.	۲/۵	۵	۷/۵	۱۰	۱۲/۵
soft كننده (g)	۱۶/۶۷	۱۵/۸۳	۱۵	۱۴/۱۷	۱۳/۳۳	۱۲/۵
جرم کلی (g)	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰

جدول ۲ - فرمولاسیون پوشش نانو کامپوزیت اپوکسی / پلی سولفاید

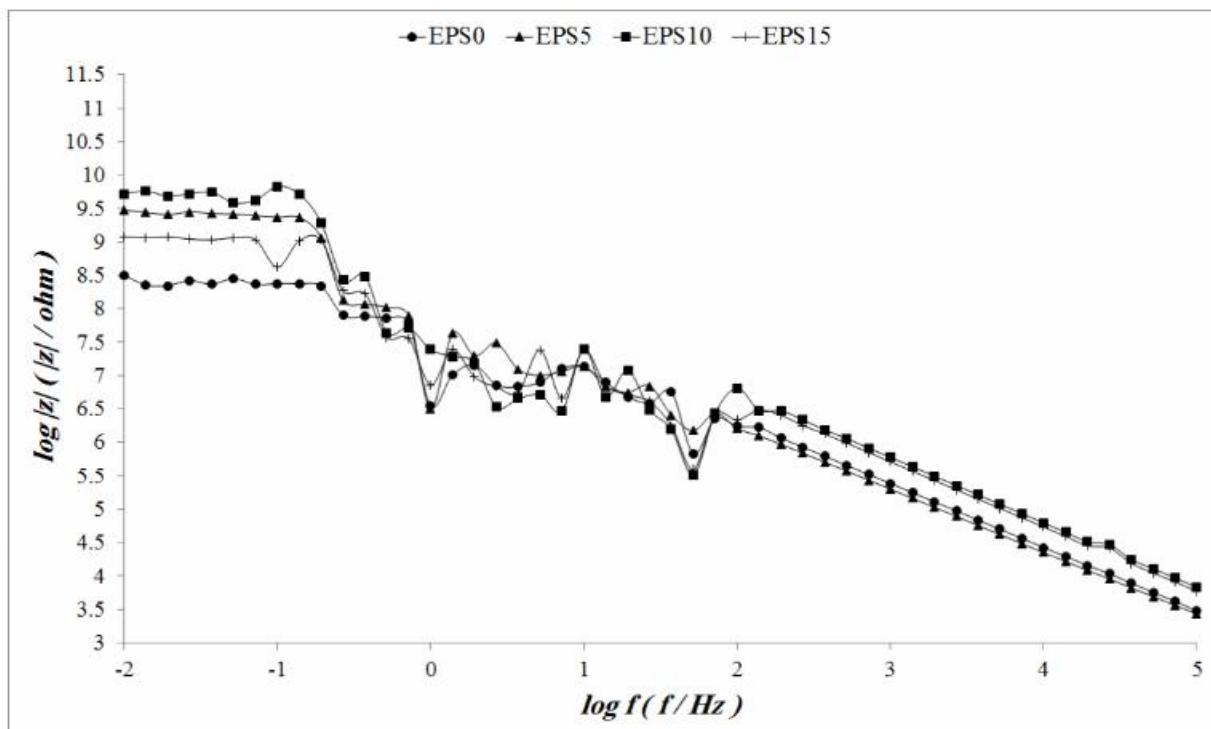
کد ماده	EPS10-C0.5	EPS10-C1	EPS10-C2	EPS10-C4	EPS10-C6
Epon828(g) / E	۲۹/۸۳	۲۹/۶۷	۲۹/۳۳	۲۸/۶۶	۲۸
رزین G21 (g) / پلی سولفاید (PS)	۵	۵	۵	۵	۵
soft کننده (g)	۱۴/۹	۱۴/۸۳	۱۴/۶۷	۱۴/۳۳	۱۴
CeO ₂ (g) / C	۰/۲۵	۰/۵	۱	۲	۳
وزن کلی (g)	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰

شکل ۱ - نمودارهای بود طیف EIS برای نمونه های مختلف از مخلوط EPS پس از یک روز غوطه وری در ۳/۸ M NaCl

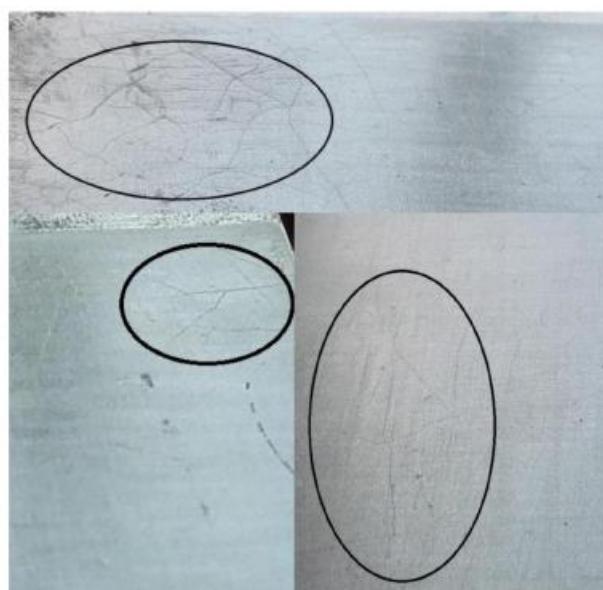

شکل ۲ - نمودارهای بُود طیف EIS برای نمونه های مختلف از مخلوط EPS پس از ۴۸ روز غوطه وری در محلول ۵٪ NaCl

شکل ۳ - نمودارهای بُود طیف EIS برای نمونه های مختلف از مخلوط EPS پس از ۱۲۰ روز غوطه وری در محلول ۵٪ NaCl

از روز ۲۱ م تمدن مقاومت ثابت حدود ۱۵ G.Ohm نشان داد در حالی که برای نمونه‌های EPS۰، EPS۵ و EPS۱۵ در این بازه زمانی تغییرات نوسانی نشان می‌دهد. اگرچه مقادیر امپدانس افزایش یافته در بسیاری از روزها برای این نمونه‌ها می‌تواند به نقش بازدارندگی (مانع کننده) محصولات خودگی نسبت داد. در پایان زمان خوطه‌وری اختلاف بین مقاومت نمونه EPS۱۰ با نمونه‌های EPS۰، EPS۵ و EPS۱۵ به ترتیب در حدود ۱۳/۳۶٪، ۱۰/۵٪ و ۷/۰٪ بود.

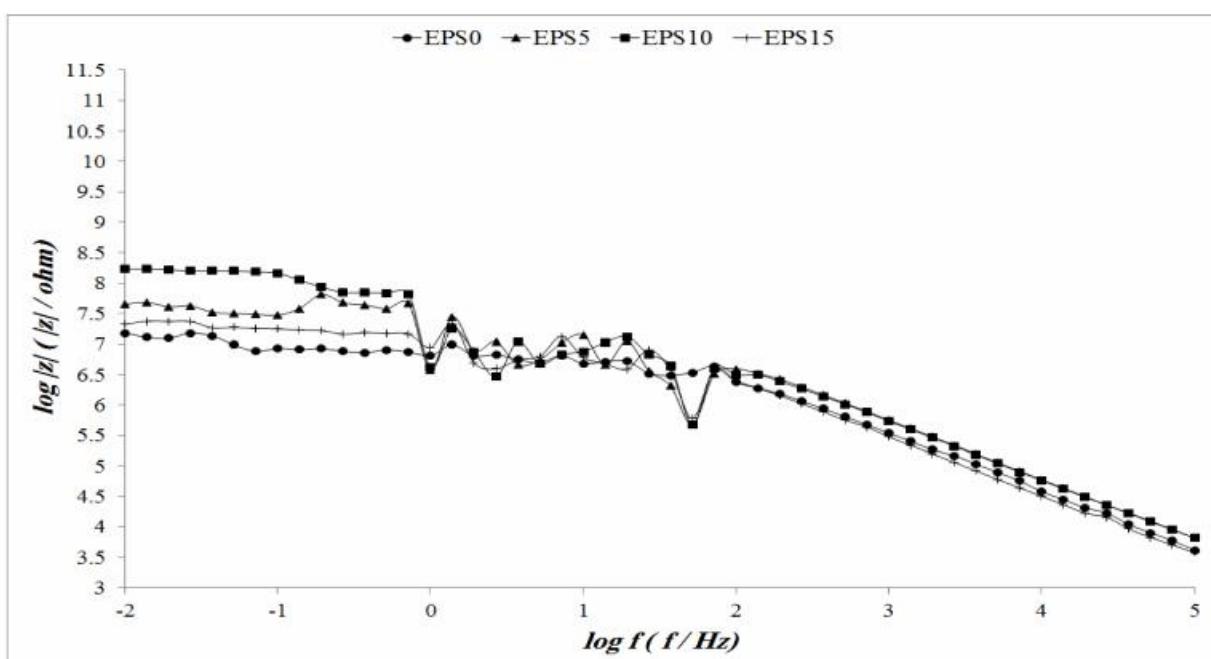

شکل ۵- نمونه پوشش داده شده با ۲۵ درصد وزنی پلی سولفاید اضافه شده به اپوکسی.

بر اساس نمودارهای بُود و مقایسه امپدانس نمونه‌ها در فرکانس‌های پایین، اپوکسی خالص^۱ (بدون افروزنی) بیشترین مقاومت به خوردگی را پس از یک روز خوطه‌وری نشان داد، اما مقاومت پوشش با گذشت زمان به شدت کاهش یافت، بنابراین $\log |z|$ پس از ۴۵ روز خوطه‌وری در الکتروولیت ۱۰/۵٪ کاهش یافت، در حالی که برای EPS۰، EPS۱۰ و EPS۱۵ کاهش در $\log |z|$ به ترتیب ۰/۲۸٪، ۰/۳۸٪ و ۰/۳۴٪ بود. پس از ۱۸۰ روز خوطه‌وری اپدانس EPS۱۰ نسبت به سایر نمونه‌ها بهتر است.

مقاومت به خوردگی EPS۲۰ و EPS۲۵ بسیار کمتر از دیگر پوشش‌ها حتی در روز اول خوطه‌وری است. هنگام تهیه پوشش با این درصد، حین اختلاط دو رزین اپوکسی و پلی سولفاید، رگهایی قابل مشاهده بود، گویا دوماده به خوبی نمیتوانستند با یکدیگر مخلوط شوند. پس از اعمال پوشش بر روی ورقه‌ها و خشک شدن آنها، بوسیله دوربین دیجیتال از سطح عکس گرفته شد. همانگونه که در شکل ۵ مشاهده می‌شود ترکهایی از پوشش در بسیاری از نقاط سطح وجود دارد. حدت این امر، کاهش سازگاری بین اپوکسی و پلی سولفاید و جدایش فازی در کوپلیمر، با درصدهای وزنی بالای پلی سولفاید است [۴].

همان‌طور که شکل ۶ نشان می‌دهد، امپدانس نمونه‌ها در روزهای اولیه آزمایش کاهش یافته است، اما در روز چهاردهم افزایش یافته است. نمونه پوشش داده شده حاوی ۱۰ درصد وزنی پلی سولفاید

شکل ۶- نمودارهای بُود طیف EIS برای نمونه‌های مختلف از مخلوط EPS پس از ۱۸۰ روز خوطه‌وری در محلول ۵٪ NaCl

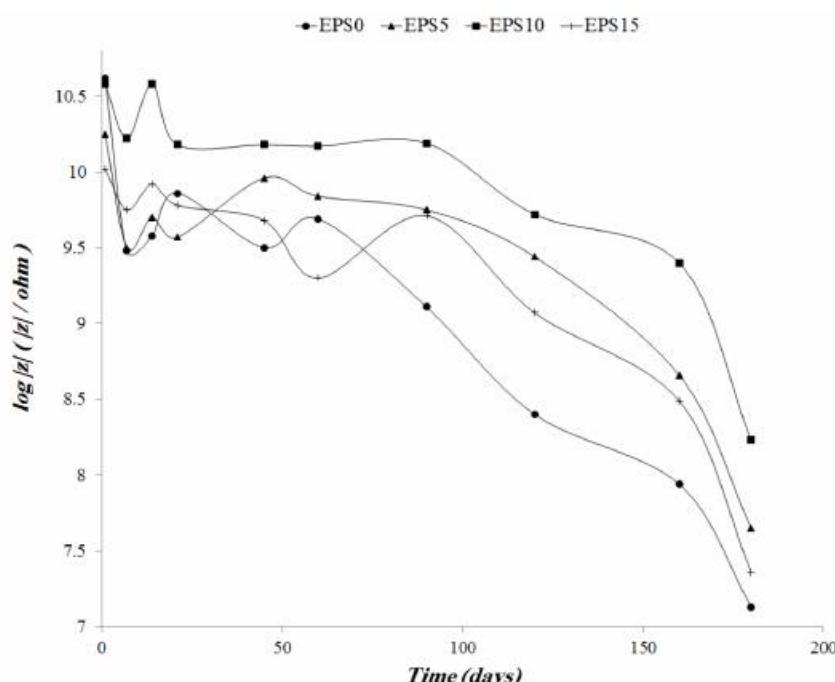
افزایش سفتی زنجیره حین واکنش های پلیمریزاسیون شده است. بنابراین چترمگی شکست سیستم اپوکسی می تواند بهبود یابد [۳]. بارگذاری بیشتر PS (بیش از ۱۰ درصد وزنی) باعث کاهش انعطاف پذیری می شود که دلیل آن جدایش فازی و سازگاری پایین اپوکسی و پلی سولفاید است.

EIS پوشش نانو کامپوزیت حاوی ذرات نانو سریا آزمایش های EIS برای بررسی مقاومت به خوردگی پوشش های نانو کامپوزیتی بر اساس نمودارهای بود که در شکل ۸ تا ۱۱ نشان داده شده، انجام گرفت.

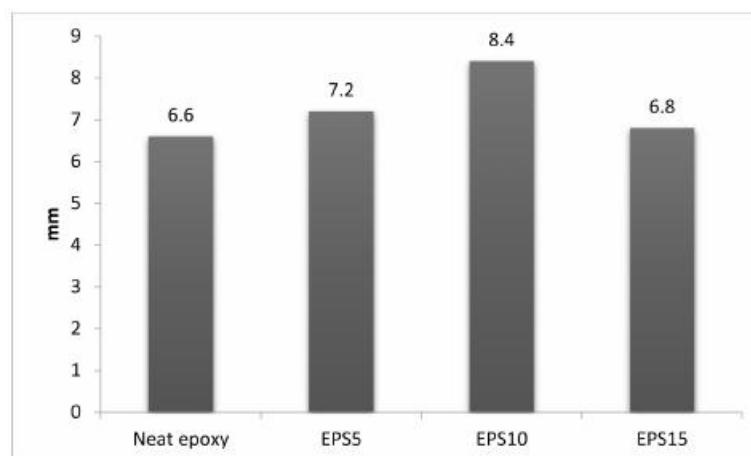
شکل ۸ تا ۱۱ نشان می دهد که افزودن ذرات نانو مقاومت

انعطاف پذیری پوشش با استفاده از آزمایش بادکش

شکل ۷ مقادیر مقاومت تغییر شکل فیلم های پوششی مختلف را با آزمایش بادکش نشان می دهد. همان طور که در این شکل نشان داده شده است، پوششی که شامل ۱۰ درصد وزنی PS است بیشترین مقاومت در برابر ترک خوردن دارد. افزایش مقدار PS در ترکیب به میزان بیش از ۱۰ درصد وزنی اثر عکس روی انعطاف پذیری فیلم های تهیه شده داشته است. بنابراین می توان به این نتیجه رسید که انعطاف پذیری رزین اپوکسی با افزایش مقدار پلی سولفاید تا ۱۰ درصد وزنی، افزایش یافته و ترکیب شامل ۱۰ درصد وزنی PS بیشترین چترمگی را نسبت به دیگر نمونه ها دارد. به عبارت دیگر، افزودن رزین لاستیکی باعث کاهش چگالی زمینه اپوکسی و

شکل ۶ - مقادیر امیدانس اندازه گیری شده در فرکانس پایین (Hz-۱/۰) برای نمونه های مختلف از مخلوط EPS به عنوان تابعی از زمان غوطه وری در الکتروولت.

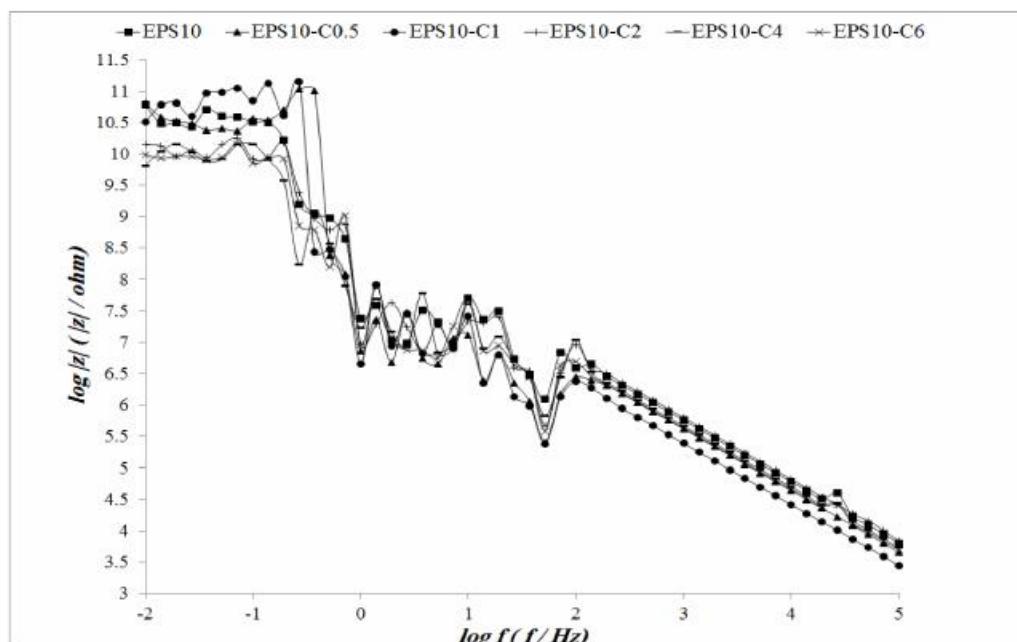
شکل ۷ - نتایج تغییر شکل آزمایش های بادکش برای پوشش های شامل مقادیر مختلف پلی سولفاید.

Mحلول الکتروولیت برای نمونه های EPS10-C_{0.5}, EPS10-C₁ و EPS10-C₂ افزایش مقاومت به خوردگی به ترتیب به میزان ۱۱٪، ۱۲٪ و ۸٪ بیشتر از EPS10. اگرچه نمونه های EPS10-C₄ و EPS10-C₆ مقاومت کمتری را به ترتیب ۲٪ و ۳٪ در مقایسه با نمونه EPS10 نشان می دهد. برای غلظت های پایین نانو CeO_x فضای آزاد بین ذرات و رزین خیلی کمتر از غلظت بالای ذرات است بنابراین برای الکتروولیت سخت تر است که در حفرات داخل فیلم پوشش نفوذ کند [11].

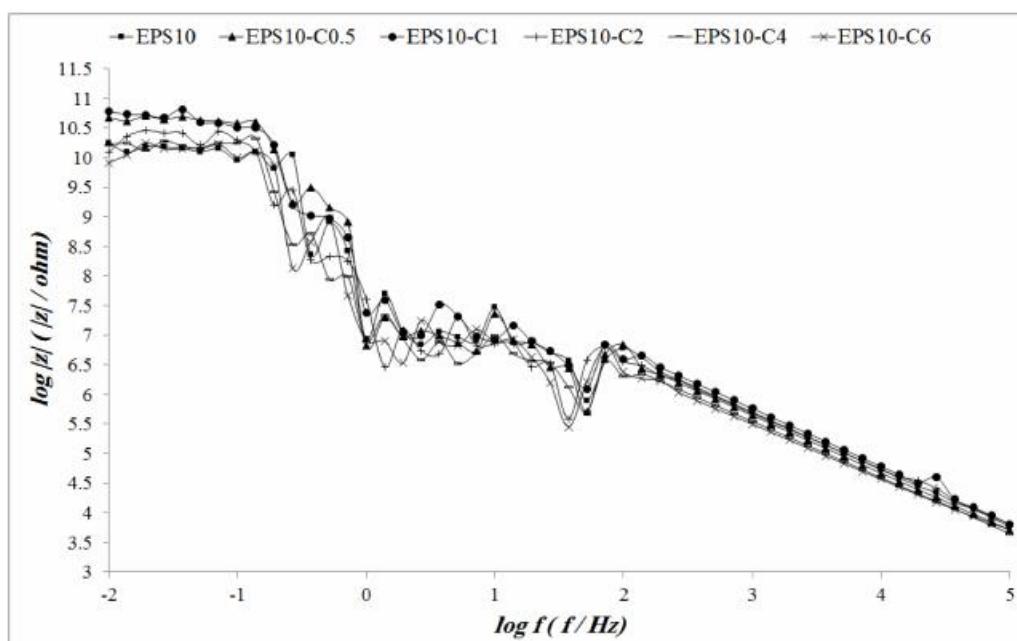
پوشش ها را افزایش می دهد. نمونه شامل ۱ درصد وزنی نانو CeO_x (EPS10-C₁) خواص ممانعت کنندگی بهتری نسبت به دیگر نمونه هادرد. براساس این تصاویر، می توان به این نتیجه رسید که رتبه بندی مقاومت به خوردگی از روز ۱۲۰ م و پس از آن به این صورت است:

$$\text{EPS10-C}_1 > \text{EPS10-C}_{0.5} > \text{EPS10-C}_2 > \text{EPS10-C}_4 > \text{EPS10-C}_6$$

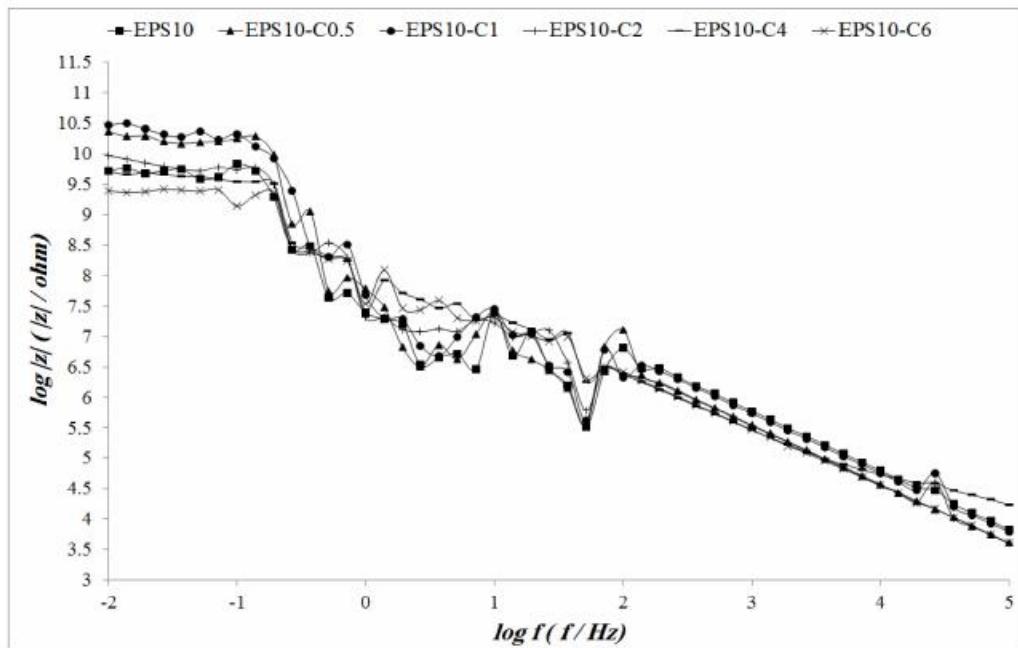
نتایج آزمایش الکتروشیمیایی پس از ۱۸۰ روز خوطه وری در

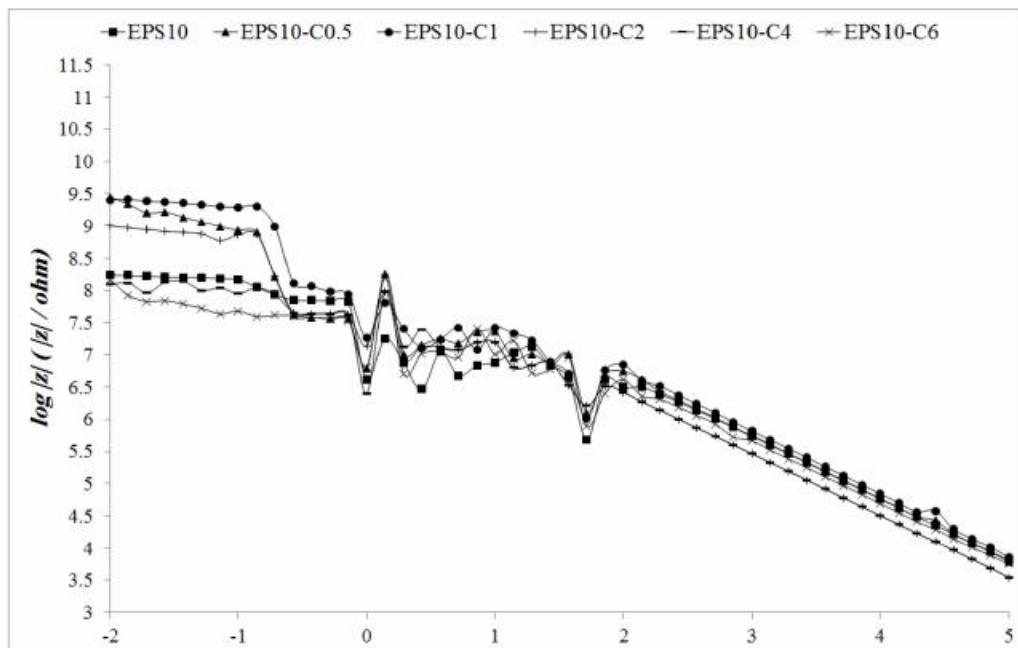
شکل ۸- نمودارهای بُود طیف EIS برای نمونه های مختلف از مخلوط C EPS پس از ۱۸۰ روز خوطه وری در محلول ۰.۵٪ NaCl.

شکل ۹- نمودارهای بُود طیف EIS برای نمونه های مختلف از مخلوط C EPS پس از ۴۵ روز خوطه وری در محلول ۰.۵٪ NaCl.

شکل ۱۰- نمودارهای بُود طیف EIS برای نمونه های مختلف از مخلوط C EPS پس از ۱۲۰ روز غوطه وری در محلول $\text{NaCl}/\text{M}^{\delta}$

شکل ۱۱- نمودارهای بُود طیف EIS برای نمونه های مختلف از مخلوط C EPS پس از ۱۸۰ روز غوطه وری در محلول $\text{NaCl}/\text{M}^{\delta}$

مقاومت به خوردگی پوشش حفظ می شود [۱۳]. همان طور که در شکل ۱۲ نشان داده شده است، نمونه های شامل ۵/۰ درصد وزنی و ۱ درصد وزنی سریما مقاومت به خوردگی خوبی را نشان می دهد اما مقاومت خلقت های بالاتر شدیدا کاهش می یابد.

برای اطمینان از عدم تشکیل اگلومر، برای نمونه بهینه حاوی ۱ درصد نانوسریم اکسید، تست SEM گرفته شد. (شکل ۱۵) ابعاد چند توده از تجمعات سریم در زمینه زیر 100 نانومتر بود. هم چنین

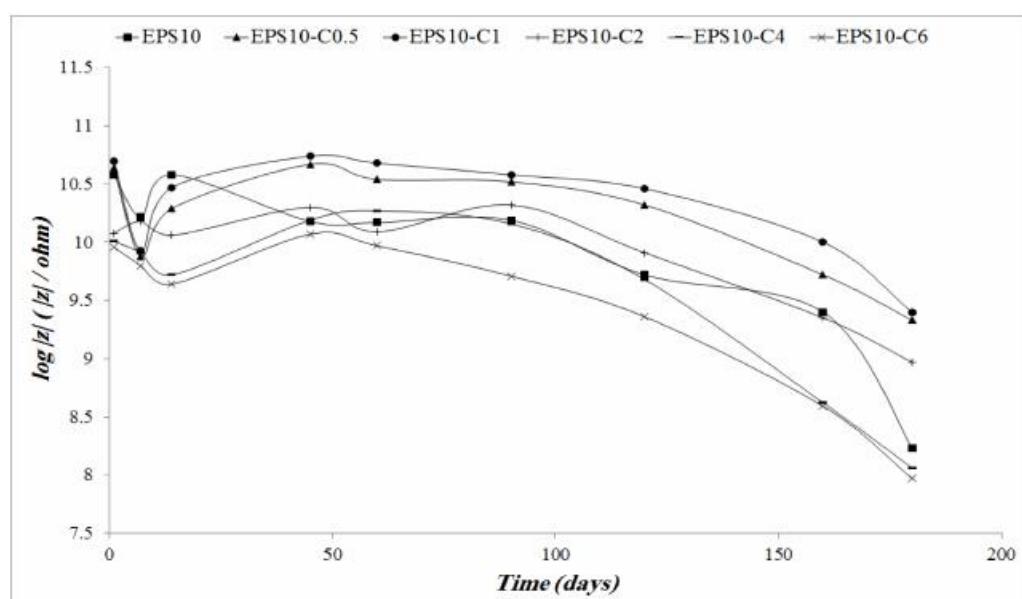
نتایج EIS نشان می دهد که اگرچه با حضور عیوب در ترکیب پوشش نانو کامپوزیت، فرایند خوردگی نمی تواند عمل کند و با حضور یون سریما طولانی خواهد شد. می توان به این نتیجه رسید که حضور یون های سریم در مواد پوشش نرخ خوردگی زیر لایه را کاهش می دهد [۱۲]. یک دلیل برای این رفتار می تواند به تجمع محصولات واکنش و کاهش نفوذ الکتروولیت به زیر لایه نسبت داده شود. اگر این محصولات واکنش غیرقابل حل جذب شوند،

۱۳ و ۱۴ نشان داده شده است. کاملاً از شکل ۱۳ و ۱۴ می‌توان دید که افزایش ۱ درصد وزنی ذرات نانو سربا منجر به بهبود قابل توجه خواص محافظت از خوردگی پوشش شده است. هیچ حفره خوردگی و روزنهای زیر و روی سطح شامل پوشش این نانو ذرات دیده نشد. بدین معنی است که حضور نانو ذرات می‌تواند خواص ممانعتی مناسب در زیر لایه پوشش به دلیل سازگاری عالی و توزیع مناسب ایجاد کند.

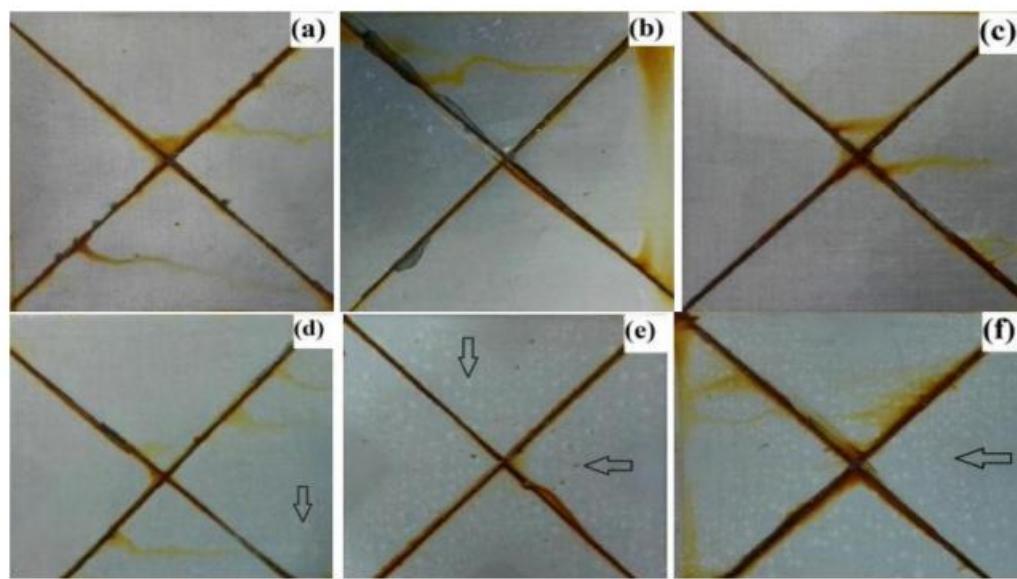
همان‌طور که در شکل ۱۳ نشان داده شده است، نمونه‌های شامل نانو ذرات سربا بیش از ۱ درصد وزنی پس از ۳ روز تاول‌های

از تکیک Map (شکل ۱۶) استفاده شد. نتایج گویای پخش نسبتاً خوب سریم در زمینه در ابعاد نانومتر و عدم تشکیل اگلومره بود. به دلیل استفاده از خواص ممانعتی نانو اکسید سریم، یون‌های الکتروولیت به پوشش پلیمری نفوذ نمی‌کنند. این ذرات می‌توانند فضای خالی بین زنجیره‌های پلیمری را پر کنند، بنابراین فضای موجود برای حبور آب و یون‌ها کاهش یافته است.

آزمایش مه نمکی
عملکرد چشمی نمونه‌های تحت آزمایش پاشش نمک در شکل

شکل ۱۲ - مقادیر امپدانس اندازه‌گیری شده در فرکانس پایین (۰.۱Hz) برای نمونه‌های مختلف از مخلوط EPS به عنوان تابعی از زمان غوطه‌وری در الکتروولیت.

شکل ۱۳ - تصاویر نمونه‌های پوشش داده شده با مقادیر مختلف نانو CeO₂ پس از قرارگیری در معرض پاشش نمک برای ۵ روز.
(a) EPS10, (b) EPS10-C0.5, (c) EPS10-C1, (d) EPS10-C2, (e) EPS10-C4 and (f) EPS10-C6

فرآیند فرآصوت به دلیل کلوخهای شدن ذرات درز مینه، افزایش یافت [۱۴]. اگرچه توزیع ناقص می‌تواند دلیل دیگر برای کاهش چسبندگی به زیر لایه فولاد نورد سرد شده باشد. غالباً درصدهای مورد استفاده از نانوذرات در صنعت بین ۰/۵ تا ۵ درصد وزنی است. با توجه به فاکتورهایی مانند دانسیت، قیمت، عملکرد نانوذرات در درصدهای مختلف و ... میزان بهینه‌ای از آن‌ها در پوشش استفاده می‌شود. رنج انتخابی درصد نانو در این پژوهه نیز در این محدوده بود. جهت پخش بهتر ذرات نانو از فرایند سونیکیشن استفاده می‌شود. وقتی که موج التراسونیک به محلول برخورد می‌کند، شوکی بین ذرات مایع و جامد ایجاد می‌شود. سرعت برخورد ذرات ریز بسیار بالا رفته و فشار بالایی را احساس می‌کند. این عمل باعث تکه شدن ذرات جامد و پخش آنها می‌شود. در درصدهای وزنی بالا، ویسکوزیته محلول افزایش یافته و قدرت موج صوتی برای حمل پخش کردن، کاهش ولذا احتمال اگلومره شدن افزایش می‌یابد. عملکرد ضعیف درصدهای بالای نانو سریم در پوشش، بدین طریق قابل توجیه می‌باشد. در مرجع شماره ۱۴ نیز مختصراً به این مطلب اشاره شده است.

میکروسکوپی الکترونی روبشی (SEM) تصاویر SEM سطح شکست پوشش برای مشاهده جزئیات مرفوولوژی نانو کامپوزیت مورد استفاده قرار گرفت. همان‌طور که در شکل a-۱۵ و b دیده می‌شود، کلوخهای نانو CeO_2 به دلیل اتصال خوب آن‌ها با رزینه فقیر هستند. تصاویر SEM با بزرگنمایی بالا از سطوح شکست نانو کامپوزیت اپوکسی / پلی سولفاید با ۱ درصد وزنی نانو CeO_2 در شکل c-۱۵ و d-۱۵ نشان داده شده که اندازه پرکننده (فلر) درز مینه مشخص شود. در این تصاویر اندازه تجمع نانو اکسیدهای سریم کمتر از ۱۰۰ nm است. هیچ تجمع در ابعاد میکرون در تصاویر سطح شکست EPS نانو کامپوزیت دیده نمی‌شود. به این دلیل است که توزیع ذرات نانو سریم درز مینه پکنواخت است.

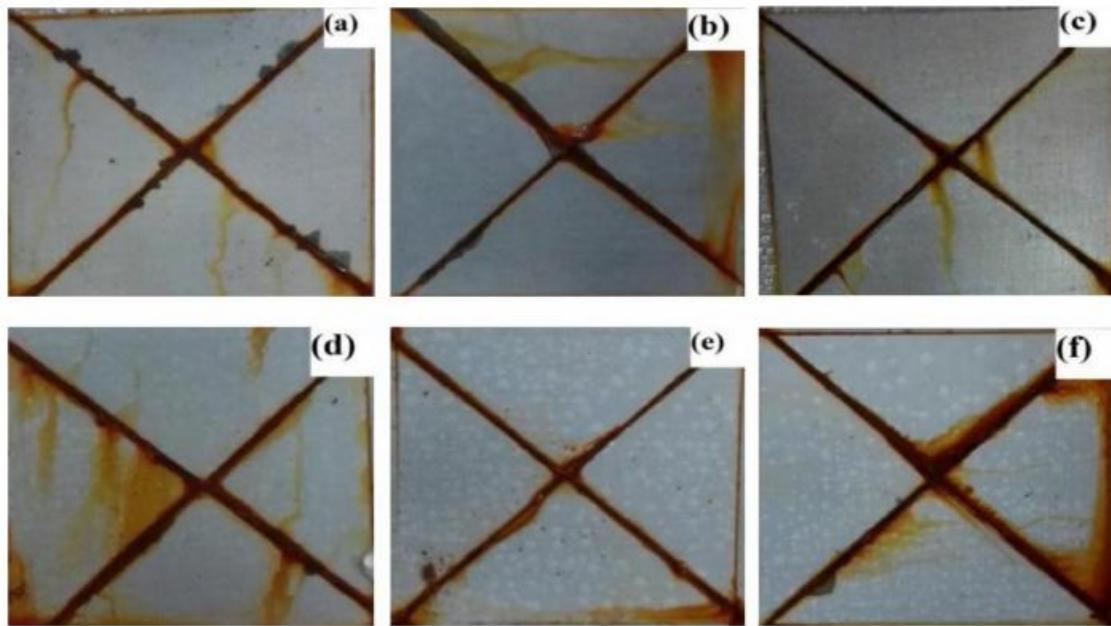
زیاد، ورقهای شدن و زنگ نزدیک خراش‌ها و روی کل سطح پوشش داده شده نشان می‌دهد، به خصوص برای ۴ درصد وزنی و ۶ درصد وزنی. همچنین نمونه پوشش داده شده که شامل ۲ درصد وزنی نانو سریا است، تعداد کمی تاول که نزدیک ناحیه خراش داده شده است را نشان می‌دهد (شکل ۱۳ را ببینید). در نمونه‌هایی که در معرض پاشش نمک برای ۲۰ روز قرار گرفتند، میزان تاول‌ها و زنگ‌زدگی افزایش یافته است. علی‌الخصوص نزدیک خراش‌ها (شکل ۱۴ و جدول ۳ و ۴ را ببینید). همچنین می‌توان نتیجه گرفت حضور مقادیر زیاد نانو سریا در پوشش منجر به کلوخهای شدن ذرات نانو می‌شود که منجر به مقاومت به خوردنگی کمتری می‌شود [۱۴].

آزمایش کندن چسبندگی چسبندگی اولیه و باقی‌مانده پس از ۲۰ روز خوطه‌وری در محلول آبی ۵ درصد وزنی NaCl توسط آزمایش مستقیم کندن چسبندگی برای پوشش ورق‌ها اندازه گیری شد. مقادیر چسبندگی این پوشش‌ها پیش و پس از خوطه‌وری در جدول ۵ قابل مشاهده است.

جدول ۵ نشان می‌دهد که خلخلت ذرات نانو پیش از خوطه‌وری در پاشش نمک، تأثیر جدی بر استحکام کندن ندارد. استحکام کندن برای نمونه‌هایی که در معرض پاشش نمک قرار گرفته نسبت به آن‌هایی که قرار نگرفته‌اند، بسیار کمتر است. همچنین نمونه‌های نانو کامپوزیتی شامل ۰/۵ و ۱ درصد وزنی CeO_2 نسبت به دیگر مقادیر سریا، چسبندگی بالاتری نشان می‌دهند. این نتیجه مورد انتظار بود زیرا سطح این ورق‌ها کمتر از بقیه آسیب‌دیده بود (شکل ۱۳ و ۱۴ را ببینید). چسبندگی دیگر نمونه‌ها (۲، ۴ و بخصوص ۶ درصد وزنی سریا) به شدت کاهش یافت. چسبندگی این نمونه‌ها کمتر از نمونه بدون افزودنی اپوکسی / پلی سولفاید (EPS ۱۰) بود. به طور کلی برای مقادیر زیاد CeO_2 درز مینه، گرانروی توده پس از

جدول ۳ - ارزیابی عملکرد ضد خورنده از پوشش‌های زنگ تحت آزمایش نمک پس از سه روز

نوع پوشش	اندازه و تعداد تاول‌ها در منطقه رنگ ASTM D714	ردیف زنگ، نوع زنگ، توزیع و درصد مساحت سطح زنگ زده ASTM D610
EPS10	8-F	7-G-0.3%
EPS10-C0.5	8-F	7-S-0.3%
EPS10-C1	8-F	9-G-0.03%
EPS10-C2	6-F	9-G-0.03%
EPS10-C4	4-MD	8-G-0.1%
EPS10-C6	4-MD	7-G-0.3%

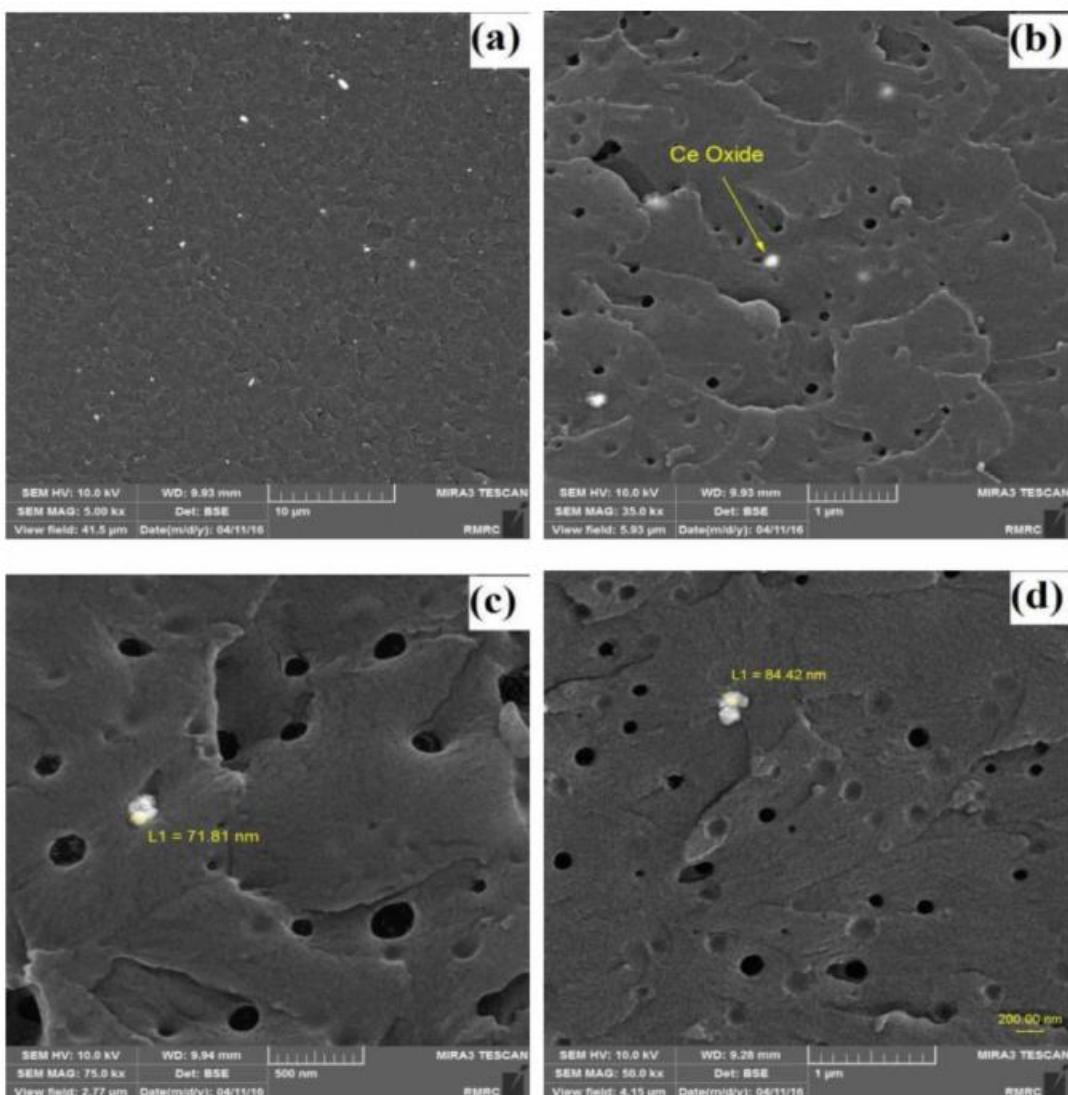
شکل ۱۴- تصاویر نمونه های پوشش داده شده با مقادیر مختلف نانو CeO₂ پس از قرار گیری در معرض یاسن نمک برای بیست روز .(a) EPS10, (b) EPS10-C0.5, (c) EPS10-C1, (d) EPS10-C2, (e) EPS10-C4 and (f) EPS10-C6

جدول ۴- ارزیابی عملکرد ضد خوردگی زنگ تحت آزمایش یاسن نمک پس از بیست روز

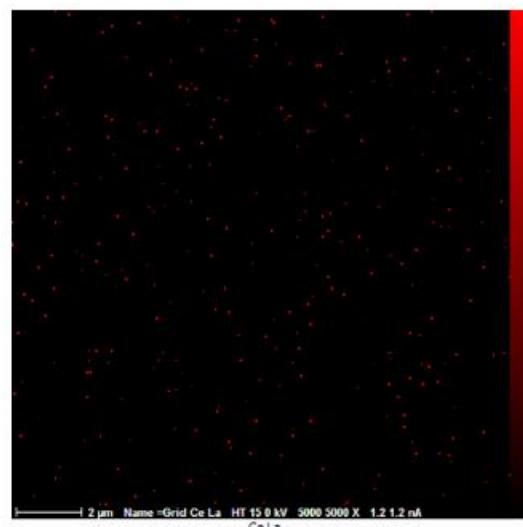
اندازه و تعداد ناول ها در منطقه زنگ ASTM D714	نوع پوشش	رده زنگ، نوع زنگ، توزیع و درصد مساحت سطح زنگ زده ASTM D610
8-F	EPS10	5-G-0.3%
8-F	EPS10-C0.5	6-G-0.3%
8-F	EPS10-C1	7-G-0.03%
6-M	EPS10-C2	5-G-0.03%
4-D	EPS10-C4	5-G-0.1%
4-D	EPS10-C6	4-G-0.3%

جدول ۵- نتایج آزمایش کندن چسبندگی

نوع پوشش	استحکام چسبندگی پیش از در معرض قرار گرفتن (MPa)	استحکام چسبندگی بعد از در معرض قرار گرفتن (MPa)
EPS10	۱۵/۱	۹/۶
EPS10-C0.5	۱۵/۵	۱۱/۳
EPS10-C1	۱۶	۱۱/۴
EPS10-C2	۱۴/۸	۹/۸
EPS10-C4	۱۴/۴	۸/۷
EPS10-C6	۱۴/۵	۸/۹

شکل ۱۵- تصویر FESEM از سطوح یک درصد وزنی نانو گامبوزیت CeO_2 اپوکسی / پلی سولفاید در بزرگنمایی .(a) ۱.kx, (b) ۳۵kx, (c) ۵۰kx, (d) ۵.kx

شکل ۱۶- تصویر نقشه نانو سریم در زمینه.

شکل ۱۶ نقشه نانو سریا در زمینه رانشان می‌دهد. بر اساس این تصویر توزیع نانو اکسیدهای سریم در کل سطح به نظر می‌رسد که پکتواخت است.

نتیجه‌گیری

پوشش نانو کامپوزیت بر پایه رزین اپوکسی / پلی سولفاید شامل مقادیر مختلف نانو سریا با استفاده از فرآیند فرآصوت فرموله شد. مقاومت به خوردگی پوشش اپوکسی با افزودن ۱۰ درصد وزنی پلی سولفاید در کل پوشش، افزایش یافت. همچنین به کمک آزمایش بادکش، افزایش چقرمگی (کاهش شکنندگی) به ازای استفاده ازین مقدار پلی سولفاید، حاصل شد. افزودن ۱ درصد وزنی نانو سریا به ترکیب اپوکسی / پلی سولفاید منجر به بهبود خواص ضد خوردگی و چسبندگی شد که به ترتیب بوسیله آزمایش‌های امپانس الکتروشیمیایی، مهنمکی و کدن چسبندگی بدست آمد. تصاویر میکروسکوپی الکترونی نیز، توزیع مناسب نانو ذرات سریا در زمینه اپوکسی / پلی سولفاید را ثابت کرد.

فهرست اصطلاحات

=EIS= طیف‌سنجی امپانس الکتروشیمیایی

=CeO₂= اکسید سریم

=FESEM= میکروسکوپی الکترونی نشر میدانی

=UV= فرابنفش

=UIP= پنومونی بینایی معمول

=PS= پلی سولفاید

=EPS= اپوکسی / پلی سولفاید

=CRS= فولاد نورد سرد شده

مراجع

- [1] B. Liu and Y. Wang, A novel Design for Water - Based Modified Wpoxy Coating With Anti - Corrosive Application Properties, *Progress in Organic Coatings*, Vol. 77, No. 1, 2014, Pp. 219 - 224.
- [2] PK. Guchhait, S. Bhandari, S. Singh and M. Rahaman, Study on the effect of Nanosilica Particles on Morphology, Thermo - Mechanical and Electrical Properties of Liquid Polysulfide Modified Epoxy Hybrid Nanocomposites, *International Journal of Plastics Technology*, Vol. 15, No. 2, 2011, Pp. 150 - 162.
- [3] T. Farajpour, Y. Bayat, M. Keshavarz and E. Zanjirian, Viscoelastic and Thermal Properties of Polysulfide Modified Epoxy Resin: The Effect of Modifier Molecular Weight, *Materialwissenschaft und Werkstofftechnik*, Vol. 44, No. 12, 2013, Pp. 991 - 996.
- [4] M. Abdouss, T. Farajpour and M. Derakhshani, The effect of Epoxy - Polysulfide Copolymer Curing Methods on Mechanical - Dynamical and Morphological Properties, *Iran. J. Chem. Eng.*, Vol. 30, No. 4, 2011, Pp. 37-44.
- [5] S. Pradhan, PK. Guchhait, KD. Kumar and AK. Bhowmick, Influence of Nanoclay on the Adhesive and Physico - Mechanical Properties of Liquid Polysulfide Elastomer, *Journal of Adhesion Science and Technology*, Vol. 23, No. 16, 2009, Pp. 2013-2029.
- [6] BS. Hadavand, KM. Javid and M Gharagozlou, Mechanical properties of Multi - Walled Carbon Nanotube / Epoxy Polysulfide Nanocomposite, *Materials & Design*, Vol. 50, 2013. Pp. 62-67.

- [7] G. Renu, VV. Rani, SV. Nair, KRV. Subramanian and VK. Lakshmanan, Development of Cerium Oxide Nanoparticles and its Cytotoxicity in Prostate Cancer Cells, *Advanced Science Letters*, Vol. 6, No. 1, 2012, Pp. 17 - 25.
- [8] CE. Castano, MJ. O'Keefe and WG. Fahrenholtz, Cerium - based Oxide Coatings, *Current Opinion in Solid State and Materials Science*, Vol. 19, No. 2, 2015, Pp. 69 - 76.
- [9] NN. Dao, M. Dai Luu, QK. Nguyen and BS. Kim, UV Absorption by Cerium Oxide Nanoparticles/Epoxy Composite thin Films. *Advances in Natural Sciences, Nanoscience and Nanotechnology*, Vol. 2, No. 4, 2011, 045013.
- [10] CM. Abreu, M. Izquierdo, M. Keddam, XR. Novoa and H. Takenouti, Electrochemical Behaviour of Zinc - Rich epoxy paints in 3% NaCl solution, *Electrochimica Acta*, Vol. 41, No. 15, 1996, Pp. 2405 - 2415.
- [11] H. Shi, F. Liu, E. Han, and Y. Wei, Effects of Nano Pigments on the Corrosion Resistance of Alkyd Coating, *Journal of Materials Science and Technology*, Vol. 23, No. 4, 2007, Pp. 551.
- [12] W. Trabelsi, P. Cecilio, MGS. Ferreira and MF. Montemor, Electrochemical assessment of the self - Healing Properties of Ce - Doped Silane Solutions for the Pre - Treatment of Galvanised Steel Substrates, *Progress in Organic Coatings*, Vol. 54, No. 4, 2005, Pp. 276-284.
- [13] H. Wang and R. Akid, A room Temperature Cured Sol – Gel Anticorrosion Pre - Treatment for Al 2024-T3 Alloys, *Corrosion Science*, Vol. 49, No. 12, 2007, Pp. 4491 - 4503.
- [14] RZ. Zand, K. Verbeken, V. Flexer and A. Adriaens, Effects of Ceria Nanoparticle Concentrations on the Morphology and Corrosion Resistance of Cerium – Silane hybrid Coatings on Electro - Galvanized Steel Substrates, *Materials Chemistry and Physics*, Vol. 145, No. 3, 2014, Pp. 450 - 460.